

gaar ud fra, at de Mellem- og Realskoler, der allerede er kommunale, vil vedblive at være kommunale, ligesom man gaar ud fra, at den eneste Stats-Gymnasieskole, der findes i Stor-København, Metropolitanskolen, fremdeles vil vedblive at være en Stats-skole. Elevantallet bør jo saa deles mellem de øvrige nuværende private Skoler i dette Forhold, saa at det samlede Forhold kan blive $\frac{2}{5}$ for Staten og $\frac{3}{5}$ for Kommunen.

Lovforslaget griber ikke ind i store Spørgsmaal, som de rent undervisningsmæssige og pædagogiske vilde være, der- som man tog de Spørgsmaal op. Der er i Lovforslaget egentlig kun taget Hensyn til det rent økonomiske, og der fraviges ikke noget med Hensyn til den nu bestaaende Ordning ud over Spørgsmaalet om Skolepengene. Disse er, som ærede Medlemmer vil vide, foreslaaede paa den Maade, at man har fri Skolegang indtil en vis Skatte-census, 4,000 Kr., og at man derefter har en stigende eller, om man vil — for saa vidt man gaar den omvendte Vej — faldende Skala for Skolepengenes Betaling, op til 12,000 eller efter Børnetallet 15,000 Kr., hvor der betales fuld Betaling, efter hvad de koster i Statens Skoler, hvilket er beregnet til at være 28 Kr. pr. Elev om Maanedens.

Saaledes forelagdes Lovforslaget i det andet Ting, idet man tillige havde givet en Tilføjelse om, at private Skoler af en vis Art fremdeles skulde kunne blive ved at være private og nyde Statsstøtte. I det andet høje Ting kom Debatten om Lovforslaget for en stor og væsentlig Del til at dreje sig om Spørgsmaalet de private Skoler, og under Forhandlingerne der kom man ogsaa i Partierne, maaske med Undtagelse af Partiet Venstre, hinanden nærmere i Spørgsmaalet og fik da en ændret Affattelse af denne Paragraf, en Affattelse, der efter alles Mening i de 3 Partier, der tiltraadte den, var en betydelig Forbedring i Forhold til, hvad der stod i det oprindelige Lovforslag, og dette var jo atter optaget direkte fra Udvalgets Forslag. Det er en Affattelse, et Udtryk, som gør, at enhver virkelig dygtig Privatskole, der kan siges at staa Maal med de offentlige Skoler, og hvis hele Ordning og Indretning ikke gør, at den synes at være indrettet som en Skole for ganske enkelte Befolkningslag, en Skole, som alle og enhver kan besøge, en saadan Skole vil efter dette kunne faa Statstilskud. Der var kun een Uenighed, og det var, at Højre i det andet høje Ting syntes at ville kræve Statstilskuddet fastsat allerede nu. Saaledes som Ændringen fremkom fra Højre, vilde

den i hvert Fald være ganske umulig, idet den generaliserede alle disse Skoler og fastsatte Tilskuddet til Halvdelen af den Bruttoudgift. Statskassen vilde have, som Tilskud til Skolerne. Dette kunde ikke lade sig gøre, fordi der en stor Forskel mellem de enkelte Skoler baade med Hensyn til deres Klientels økonomiske Forhold, Skolebygningerne og Skolernes Inventar, og alt dette bevirker, at Skolerne er meget forskelligt stillede økonomisk, og jeg maatte hævde, at en saadan Generalisering kunde man ikke gøre. Det forekommer mig ogsaa ret vanskeligt at fastsætte noget saadant, før man er naaet til ifølge Loven at kunne tilbyde Skolerne Overgang til offentlig Drift, saaledes at Skolerne kan give et klart og bestemt Svar med Hensyn til, om de vil overtages eller ej. Den eneste fornuftige Ordning vilde efter min Mening være den, at man med Hensyn til disse Tilskud til private Skoler havde en lignende Lov som den, man har om Tilskuddet til private Mellem- og Realskoler. Denne Lov har fastsat visse bestemte Regler, hvorefter disse Tilskud gives, for at Statens Tilskud kan blive retfærdigt fordelt. Denne Lov er imidlertid i Øjeblikket ikke saa god, som den kunde være, den kunde maaske trænge til en Ændring, og jeg kunde tænke mig, at man optog den til Revision i næste Rigsdagssamling. Naar saadanne Regler for Tilskuddet var vedtagne, vilde der være Tid for de nuværende private Skoler til at tage Stilling til, hvorvidt de ønsker at blive overtaget eller blive staaende som private. Ved denne Lovs Vedtagelse er dette jo nemlig slet ikke afgjort. I skolekyndige Kredse mener man, at der mindst vil gaa 1 og ventelig 2 Skoleaar, efter at Lovforslaget er vedtaget, inden den endelige Ordning er gennemført. Der er mange Ting at overveje, Skolerne kan maaske blive trukket noget sammen, der vil i det hele blive forskellige Forhold at overveje, inden Staten eller Kommunen kan komme med sit Tilbud til Skolerne, og det er først i det Øjeblik, der foreligger et Tilbud, at Skolerne behøver at give endeligt Svar paa, om de ønsker at overtages eller blive staaende som private.

Jeg tror ikke, jeg behøver at komme ind paa Enkeltheder, da Sagen har været debatteret ikke alene i det andet høje Ting, men paa et meget stort Antal Møder i de respektive Kommuner, ligesom den ogsaa har været meget debatteret i Dagspressen, saa at den vil være kendt for Medlemmerne i enhver Henseende. Der er kun et enkelt Punkt, jeg gerne vil be-